

FINGRAFIMI GITTARSPÆLARIN SKAL FINNA FÓTAFESTIÐ

– Tá ið tú hevur verið ígjøgnum hesa longu útbúgving og kemur út í arbeiðslívið, fært tú eitt sjokk av, hvussu lítil áhugin í grundini er fyri tí tónleiki, sum tú hevur brúkt so nógva tíð og orku uppá, sigur gittarspælarin Alvi Joensen, sum nú skal fóta sær eftir 10 ára skúlagongd á tónleikaskúlum

EYÐUN KLAKSTEIN

27 ára gamli Alvi Joensen hevur seinastu sjey árin gingið á tónleikaskúla í Svøríki, har hann hevur útbúgvið seg innan klassiskt gittarspæl. Á ársins nýggjárs-konsert hjá Føroya Symfoni-orkestri var hann solistur, og nú skal hann finna fótafestið í einum nýggjum gerandisdegi uttan skúlagongd.

– Nú skúlin er liðugur, skal eg fóta mær, og tað vóni eg at gera við einum blandi av undirvísing og spælingum, sigur hann.

Alvi Joensen var fimm ára gamal, tá ið hann byrjaði at spæla klaver. Beiggjarnir spældu, og hann vildi eisini læra seg. Pápin lærði hann at spæla í eini tvey ár, men so broyttist tónleikaáhugin nakað, og tá ið Alvi fekk sín fyrsta gittarlærara setti tað gongd á spæl við tí seksstreingjaða ljóðfórinum.

– Tá eg spældi klaver, spældi eg smástykki hjá Schubert, Chopin, Beethoven og fleiri, og tað var stak spennandi. Gittarspælið byrjaði við hørðum rocki, tí beiggjarnir hjá mær lurtaðu eftir bólum sum Rage Against The Machine, Metallica, Megadeath og Judas Priest, og eg fekk hug at læra meg at spæla rocktónleik.

– Eg og beiggi mín Óðin spældu gittar í eini fyra ár, so skifti hann til bass. Eg spældi mest kassagittar, men tá ið vit seinni keyptu ein el-

gittar, bleiv tað spælt við distortion og ljóðaði meira.

Magnus Jakobsen var fyrsti gittarlærarin hjá Alva og vísti honum klassiskt gittarspæl, sum kundi bjóða evnarík unglinginum av.

– Tað var spennandi at spæla klassiskt, tí tað var kompliserað við fingrunum. Tað sá gott út at spæla, og tað ljóðaði væl. Tey klassisku stykkini komu inn ímillum rockin, og við tíðini gjørdist eg alt meira áhugaður at spæla klassiskt á gittar við nylonstreingjum, sigur hann.

Frítt og frælst

Áhugin fyri klassiska gittarspælinum gjørdist enn størri, tá ið Alvi Joensen í fólkskúlanum var í praktikk í Musikkskúlanum í Havn, har hann mætti Ólavi Jakobsen, sum er klassiskur gittarspælari.

– Eg spurdi Ólav, um eg kundi fáa undirvísing frá honum, so eg kundi koma inn á musikkskúlanám, og tað lukkaðist. Eg gekk trý ár á miðnámskúla, og eftir tað fekk eg hug at útbúgva meg víðari innan gittarspæl, sigur Alvi Joensen.

Hannsókti inn á konservatorium í Keypmannahavn og Malmö, slapp inn á bæði, og valdi at fara til á Musikhögskolan í Malmö í 2010.

– Eg hevði hoyrt, at tað var hart og strangt at ganga á konservatorium, men ivaleyst hevur tað verið í Danmark, tí í Svøríki var tað meira róligt, og gittarlærarnir høvdu sín máta at undirvísa uppá.

Teir lögdu nógva ábyrgd á okkum næmingar, tað var rimiliga frítt, og teir vildu gjarna hava, at vit funnu okkara egna stíl og ikki bara blivu sum onnur, sigur Alvi Joensen.

– Tað eru fyrimunir og vansar við hesum undirvísingarráttum, og hann krevur disiplin og nærlagni av næmingunum. Eg var bæði glaður og eitt sindur keddur um, at eg var komin á hendan skúlan. Eg mátti venja nógva teknikk sjálvur, tí tað gjørdi vit ikki so nógva á skúlanum, og sum heild vóru krøvini ikki so strang, sum eg havi skilt, at tey eru í Keypmannahavn. Eg havi lært at vera sjálvstøðugur og disiplineraður, og eg megnaði hendan undirvísingarráttin. Eg sá tó onnur detta niður ímillum, tí tey ikki kláraðu hetta, sigur hann.

Á skúlanum í Malmö fór Alvi Joensen ígjøgnum nógva tíðarskeið í klassiskum tónleiki. Summi av stykkjunum vóru eini 500 ára gomul, og umvegis romantikkinn í 1700 og 1800 talinum, tað national-romantiska, Bach, tað spanska og mangt annað fann hann sín serliga áhuga í tónleiki í 20. øld.

– Mær dámar væl tónleik, har tann tonali tónleikurin mætir tí nýggja. Tað eru tvær verðir, sum møtast, og har tú bæði spælir í dur og mol, men eisini spælir ymiskt, sum kann verða meira skerandi og avbjóðandi fyri oyruni. Hetta slag-ið av tónleiki er blivið mín serligi áhugi, og eg havi veruliga grivið meg niður í verk hjá fleiri tóna-

skøldum, sum skriva slíkan tónleik. Tað neo-tonala er mín heimur, sigur Alvi Joensen.

Undirvísir og spælir

Eitt er at ganga á konservatorium og seta seg inn í øll hugsandi tónleikaslog og gerast veruliga dugnaligur at spæla gittar. Nakað annað er at koma út aftur av skúla tíggju ár seinni og skula fáa ein gerandisdag at rigga.

– Tá ið tú hevur verið ígjøgnum hesa longu útbúgving, kemur tú út í arbeiðslívið og fært eitt sjokk av, hvussu lítil áhugin í grundini er fyri tí tónleiki, sum tú hevur brúkt so nógva tíð og orku uppá. Eg veit væl, at mín smakur er serligur, og at tað ikki er tann stóra fjøldin, sum dáma hetta slagið av. Tað eru ikki nógvir pengar í at spæla hetta slagið av tónleiki, og tí má eg spæla og takast við annað fyri at klára meg.

– Eg spæli keltiskan fólkatónleik saman við einum øðrum gittarspælara, og eg eri partur av duo, sum spælir suður-amerikanskan tónleik. Hesi tónleikaslog eru meira populer, og tað hevur gingið væl hjá okkum. Umframt framførslur og konsertir, undirvísi eg næmingum, sum fyri-reika seg til konservatorium, og eg havi eisini søkt annað undirvísingarstarv í musikkskúla.

Flestu klassisku gittarspælara – undantikið stóru stjórnurnar, sum ferðast víðahvar við sínum tónleiki

– liva av at undirvísa í gittarspæli umframt at spæla konsertir og hava aðrar framførslur.

Verður verðandi í Malmö

Alvi Joensen hevur brúkt sjey ár á konservatorium, eftir at hann tók musikkskúlanám í trý ár, til at læra seg gittarspæl. Hann tók bachelor í 2013, master í 2015, og hann hevur tikið solistútbúgving seinastu tvey árin. Hesi árin hevur hann búð í Malmö.

– Eg havi búð her so leingi og kenni so nógva fólk, at tað er skilabest at verða búgvandi her. Tónleikaheimurin snýr seg nógva um at kenna fólk, og her í Malmö havi eg nógvar kontaktir. Tí vil eg gjarna vera verðandi her, og so fáa vit at síggja, hvussu tað fer at ganga, og hvar eg endi, sigur hann.

– Tað eru sera fá stórv innan klassiska heimin fyri gittarspælara, og tey, sum liva bert av klassiskum tónleiki, eru sera virkin og uppsøkjandi og mugu vera kreativ og áhaldandi fyri at klára seg.

Alvi Joensen brennir fyri at spæla gittartónleik, og fyri hann hevur tað stóran týðning at spreidda kunnleikan til hendan tónleik.

– Tað kemur javnan fyri, at tá ið eg hoyri onkran góðar klassiskan gittartónleik, so vil eg sleppa at spæla tað fyri fólk og vísa temum, hvussu góður hesin tónleikur er, sigur Alvi Joensen.